

T. M .U.

Culture and Folk Literature

E-ISSN: 2423-7000

Vol. 8, No. 35

November, December & January 2020-2021

The *Mouse and Cat* Attributed to Obaid Zakani and its Various Narrations

Received: 06/07/2020
Accepted: 09/27/2020

Farzam Haghghi *¹

1. Assistant Professor, Department of Languages and Literature, Research Center on Humanities, Tehran, Iran.

* Corresponding Author's E-mail:
f.haghghi@rch.ac.ir

Abstract

Many manuscripts and editions of *Mush-o Gorbeh* [Mouse and Cat] have been listed or published as the most famous work of Obaid Zakani; however, its comparison and examination clarifies that these various editions of *Mouse and Cat* are significantly different in terms of language, style, and even story. These narrations are largely considered as belated and folkloric compared to Obaid Zakani's era and language. Therefore, many people have hesitated to attribute *Mouse and Cat* to Obaid. In order to investigate this attribution, these works should be compared, so that their shared roots can be identified. This paper merely follows this in three phases. In the first section, different editions of *Mouse and Cat* are compared and grouped based on the ending verses of the story. In the second section, the ending of the story is examined in all narrations. In the final section, some hypotheses are given regarding the relationship of these narrations, their origins, and other possible narrations based on the verses recorded in these editions of *Mouse and Cat*. They are, then, compared with the incomplete but older manuscripts. These editions of *Mouse and Cat* can be grouped in nine categories in terms of narration, and in two general classes in terms of story, based on the style and language. These very differences and a few ancient recordings that can only be seen in some of the belated and folkloric manuscripts indicate that none of these editions of *Mouse and Cat* can be attributed to Obaid.

Keywords: *Mouse and Cat*; Obaid Zakani; manuscripts; lithography and print; narration.

T. M .U.

Culture and Folk Literature

E-ISSN:2423-7000

Vol. 8, No. 35

November, December &January 2020-2021

Introduction

Research Background

Unfortunately, we cannot find an ancient, complete edition of *Mouse and Cat* today. The oldest manuscript can be found in the Anthology of Ali Ibn Ahmad No. 3528 (written in the ninth century AH) which is kept in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran, and the other manuscript is Obaid's generalities of works (written in the ninth century-the early tenth AH century) which is kept in Mahdavi Library, and microfilm No. 1547 kept in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran. Both works are incomplete.

Since ancient manuscripts cannot be found, there are lots of debates over the attribution of this work to Obaid Zakani. Many studies have been conducted on Obaid, and some researchers, such as Mahjoob and Mohades have tried to reject the attribution of *Mouse and Cat* to Obaid in the introduction on Obaid Zakani's Generalities of Works (Obaid Zakani, 1999), and the introduction on *Mouse and Cat* (Uppsala, 2011), respectively.

However, no study has been conducted on different *Mouse and Cat* narrations so far and this study is going to fill this gap.

Aims, questions, assumptions

Dozens of manuscripts of *Mouse and Cat* are attributed to Obaid. However, a comparison reveals that these manuscripts of *Mouse and Cat* are significantly different and cannot be considered as a single work. This paper tries to answer three main questions on this issue.

Although there are dozens of manuscripts and printed editions of *Mouse and Cat*, a comparison manifests that these editions are to a large extent different and cannot be considered as a single work. A thorough understanding of *Mouse and Cat* can be achieved by examining these editions, examining whether this work can be attributed to Obaid Zakani. This paper tries to answer three main questions.

1. How many narrations of *Mouse and Cat* are identified?
2. How are these narrations different from each other?
3. Do these different narrations share a common ground?

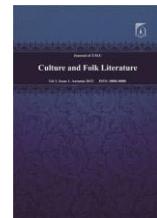
T. M .U.

Culture and Folk Literature

E-ISSN:2423-7000

Vol. 8, No. 35

November, December &January 2020-2021

Results and discussion

The most ancient, complete manuscript of *Mouse and Cat* which is kept in the National Library of Tunisia was written in 1153 AH. Comparisons made between this manuscript and the other manuscripts as well as the lithography and prints that date back to the Qajar era reveal that there are various narrations of *Mouse and Cat* that can be classified into nine categories. These narrations differ in terms of the number of verses and vocabularies as well as the story.

Some of them are more difficult while the others are weak and folkloric. The handwritten narration which is kept in Tunisia can be considered more intact compared to the other narrations in terms of story and language. The manuscripts and the printed copies manifest the popularity of the Tunisian narration in the 12th, and particularly in the 13th and 14th centuries. However, it (or it could be said the other narrations of *Mouse and Cat*) cannot be considered as an ancient narration attributed to Obaid Zakani due to its linguistic distinctions with the eighth-century poetry. However, some conclusions can be drawn after reflecting on some of the ancient elements of other narrations that cannot be seen in the Tunisian narration, and some similarities could be found between this edition and the manuscript that can be found in the Anthology of Ali Ibn Ahmad and the edition which is kept in Mahdavi Library. If a narration can be attributed to Obaid Zakani, it should be one of those two incomplete manuscripts. Although some other narrations of *Mouse and Cat* were released in the interval between the release of these two manuscripts and the 13th century, none of them have survived.

Conclusion

There are various narrations of *Mouse and Cat* which are attributed to Obaid Zakani, but none of them can be considered as a work from the eighth century. The differences in these narrations are the results of the interferences that scribes made in collecting this work. Nine narrations of *Mouse and Cat* are available. The most ancient one is a narration originating from the Tunisian manuscript and since some manuscripts and prints of the 13th century are based on this version, it can be concluded that the Tunisian

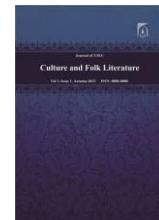
T. M .U.

Culture and Folk Literature

E-ISSN:2423-7000

Vol. 8, No. 35

November, December &January 2020-2021

manuscript was the most popular narration in the 13th and the early 14th centuries.

In addition, there is a narration in the printed editions of *Mouse and Cat* that should be considered as an independent narration despite its general similarities with the Tunisian narration. This narration has been published frequently during the current century and today everyone recognizes it as the *Mouse and Cat* attributed to Obaid Zakani. Seven other narrations were released in the interval between the release of the Tunisian narration and the printed narrations, which were abandoned and less read for some reasons such as weak verses, weak plot, etc.

References

- Obaid Zakani. (1999). *Generalities of works* (in Farsi) (edited by Mohammad Jafar Mahjuob). Bibliotheca Persica Pres.

موش و گربه منسوب به عبید زاکانی و روایت‌های گوناگون آن

فرزام حقیقی^۱

(دریافت: ۱۳۹۹/۰۳/۱۸ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۷/۰۶)

چکیده

دستنویس‌ها و چاپ‌های بسیاری از موش و گربه به نام عبید زاکانی فهرست یا منتشر شده‌اند، اما با بررسی و مقایسه آن‌ها مشخص می‌شود که بین این موش و گربه‌ها از نظر زبان، سبک و حتی قصه تفاوت بسیاری دیده می‌شود. این روایت‌ها نسبت به زمان و زبان عبید زاکانی عمدتاً متأخر و عامه حساب می‌شوند. به همین دلیل بسیاری در انتساب موش و گربه به عبید تردید کرده‌اند. برای بررسی این انتساب نخست می‌بایست نسبت این آثار با هم سنجیده و ریشه‌های مشترک آن‌ها شناخته شود. ما در این نوشتۀ تنها به این بحث می‌پردازیم و این مسیر را در سه مرحله طی می‌کنیم. در بخش اول با تکیه بر ابیات پایانی داستان به مقایسه موش و گربه‌ها و طبقه‌بندی آن‌ها می‌پردازیم، در بخش دوم پایان داستان را در همه روایت‌ها بررسی می‌کنیم و در بخش سوم و پایانی نیز با تکیه بر ضبط ابیات در این موش و گربه‌ها و مقایسه آن‌ها با دستنویس‌های ناقص، اما کهن‌تر می‌کوشیم تا فرضیه‌هایی درباره نسبت این روایت‌ها با هم، سرچشمۀ آن‌ها و دیگر روایت‌های احتمالی مطرح کنیم از نظر سبک و زبان این موش و گربه‌ها را می‌توان در نه روایت و از نظر داستان در دو دسته کلی طبقه‌بندی کرد. همین تفاوت‌ها و چند ضبط کهنه‌ی که تنها در برخی از دستنویس‌های متأخر و عامه دیده می‌شوند، نشان می‌دهند که این موش و گربه‌ها هیچ یک از عبید نیستند.

واژه‌های کلیدی: موش و گربه، عبید زاکانی، دستنویس‌ها، چاپ‌های سنگی و سربی، روایت.

۱. استادیار گروه ادبیات و زبان‌ها پژوهشکده علوم انسانی، تهران، ایران.

* f.haghghi@rch.ac.ir

۱. مقدمه

امروزه از موش و گربه هیچ دستنویس کهن و کاملی در دست نیست. قدیم‌ترین دستنویس‌های آن موش و گربه جنگ علی بن احمد (کتابت سده نهم) است که به شماره ۳۵۲۸ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران نگهداری می‌شود (دانش پژوهه، ۱۳۴۰/۱۲: ۲۵۴۶-۲۵۴۷). دیگری دستنویس کلیات عیید کتابخانه مهدوی (سده نهم - نیمة نخست سده دهم)، میکروفیلم شماره ۱۵۴۷ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران است. این هر دو اثر در نیمة داستان ناقص مانده‌اند.

نبود دستنویس‌های کهن سبب شده است تا بحث در انتساب این اثر به عیید زاکانی بالا بگیرد. با وجود این، نمی‌توان کتمان کرد که فارسی‌زبانان در درازای سده‌ها این اثر منسوب به عیید را بیش از هر اثر دیگر او دوست داشته و به استقبال آن رفته‌اند (اقبال آشتیانی، ۱۳۸۸: ۵۵۲؛ باستانی پاریزی، ۱۳۷۷: ۱۱۰-۱۱۱).

شاید معروف‌ترین موش و گربه پس از عیید موش و گربه‌ای باشد که به چند کس از جمله شیخ بهایی (۹۵۳-۱۰۳۰ق) و مجلسی (۱۱۰-۱۰۳۷ق) منسوب کرده‌اند (آفابزرگ طهرانی، ۱۴۰۳: ۲۲؛ متقی، ۱۳۸۸: ۷۸). مینوی برای نخستین‌بار این موش و گربه را به منزله «موس و گربه مجلسی» معرفی کرد (مینوی، ۱۳۳۴: ۴۹-۵۵) و پس از آن برخی دیگر از پیروان موش و گربه منسوب به عیید را شناساند (مینوی، ۱۳۳۶: ۴۱۰-۴۱۶؛ متقی، ۱۳۳۶: ۴۸۵-۴۸۸).

پس از وی مقالات دیگری نیز در همین مسیر منتشر شدند (متقی، ۱۳۸۸؛ ذوالفاراری، ۱۳۹۱)، اما بحث ما در اینجا این اقتباس‌ها نیست، بلکه خود موش و گربه عیید است.

۲. مسئله تحقیق و پرسش‌ها

در فهرست دستنویس‌ها ده‌ها دستنویس موش و گربه به نام عیید ثبت شده‌اند. از بررسی دستنویس‌ها مشخص می‌شود که این موش و گربه‌ها بسیار متفاوت هستند و نمی‌توان آن‌ها را موش و گربه‌ای واحد دانست. بالطبع در موش و گربه‌های چاپی نیز این تشتت دیده می‌شود. ما می‌کوشیم به سه پرسش اصلی در این باره پاسخ دهیم.

موش و گربه منسوب به عیبد زاکانی و روایت‌های گوناگون آن فرزاں حقيقة

۱. چند روایت از موش و گربه را می‌شناسیم؟
۲. این روایت‌ها چه تفاوتی با یکدیگر دارند؟
۳. آیا این روایت‌های گوناگون ریشه مشترک داشته‌اند؟

۳. روایت‌های موش و گربه

۳-۱. بخش نخست: تفاوت در دستنویس‌ها

روایت‌های موش و گربه به قدری متفاوت هستند که نمی‌توان آن‌ها را ذیل یک مقاله بررسی کرد، پس ما برای نشان دادن تفاوت‌ها پایان داستان در هر روایت را نقل می‌کنیم. این پایان را از بخشی آورده‌یم که گربه اسیر می‌شود. با همه تفاوت در قصه، روند داستان در روایت‌های مختلف تا این‌جا یکسان است و از اینجاست که داستان بسیار تغییر می‌کند. با ذکر ابیات پایانی داستان، جز مشخص شدن تفاوت داستان بخشی از تفاوت در سبک و زیان این روایت‌ها هم مشخص می‌شود.

از بین نه روایتی که در اینجا معرفی می‌شوند، روایت اول و آخر نسخه‌های بیشتری دارد و این مسئله می‌تواند گویای اقبال بیشتر به آن‌ها باشد. ازین رو با توسع بیشتری درباره آن‌ها بحث می‌کنیم.

۳-۱-۱. روایت نخست: شاخه تونس

قدیم‌ترین دستنویسی که از این شاخه دیده‌ایم، دستنویس تونس ۱۱۵۳ق است. آشنایی و دسترسی به این دستنویس حاصل اهتمام علی محدث است. وی بخشی از راه طولانی‌ای را که در دست‌یابی به این دستنویس طی کرده، در آغاز متن چاپی خود از این اثر چنین شرح داده است:

این قصيدة رعنا که در پیش روی خواننده ارجمند قرار دارد، پس از سه سفر به کشور تونس به دست این نگارنده رسیده، در سفر اول با آن آشنا شدم، در سفر دوم فیلم سیاه و سفید آن را تهیه کردم، زیرا به گفته مسئول بخش خطی، کتابخانه دستگاه گرفتن فیلم رنگی نداشت و بالآخره در سفر سوم (آذر ۱۳۸۶ / دسامبر ۲۰۰۷)، گرچه با مشکلاتی اما به پایمردی فهرست‌نویس ادب دوست که نامش

زینت‌بخش این مقدمه شد [جمال بن حماده]، فیلم رنگی این نسخه به دستم رسید (عیید زاکانی، ۲۰۱۱: مقدمه مصحح، ۱۷).

در توصیف این دستنویس نوشتۀ‌اند:

نسخه‌ای است به قلم نسخ شیوا، مورخ شعبان ۱۵۳ هج. بی‌نام کاتب به قطع ۲۰×۱۴ سانت در ده برگ. صفحات با دو جدول شنگرف و لاجورد و کمند شنگرف، دارای ده تابلو نقاشی. آنچه بر اهمیت نسخه افزوده زیر و زبر، یعنی مشکول بودن آن است. در نسخه سه حرف پ، چ، ژ همیشه با سه نقطه و حرف گ (گاف فارسی) به صورت ک (با یک سرکش به شکل کاف عربی) ضبط شده است. نسخه مشتمل بر ۱۶۲ بیت است. به گمان این نسخه به دستور یکی از امرا و بزرگان دولت عثمانی نویسانده شده [...] و این نسخه پس از او در خانواده او یا به دست فضلا و کتاب‌بازان عثمانی و تونسی گشته تا سرانجام در کتابخانه ملی تونس مستقر شده است. مهر مکتبه حسن حُسْنی عبدالوهاب در چند جا دیده می‌شود (همان: ۱۲).

درباره این دستنویس به چند نکته باید توجه کرد. بالطبع تا زمانی که دستنویس‌هایی از سده‌های نهم و دهم در دسترس است، این دستنویس اهمیت چندانی ندارد، اما از آن جا که دستنویس‌های کهن از نیمه به بعد ناقص مانده‌اند، ابیات این قسمت به بعد دستنویس، اهمیت تازه‌ای پیدا می‌کند.

به رغم همه تازگی‌های روی‌داده در این دستنویس باید گفت این نوشتۀ مصحح در باب آن هنوز به قوت خود باقی است:

«[دستنویس تونس] قدیمی‌ترین و کامل‌ترین نسخه تاریخ دار موش و گربه است که تاکنون شناسایی شده است» (همان: ۱۴).

در این دستنویس شاه موشان شکست می‌خورد و کشته می‌شود. پایان داستان با حذف برخی از ابیات بدین صورت است:

پایی دار ایستاده نلانا	گربه را هر دو دست بسته چو سگ
زنده است این سگ خرامانا	رو به جلالد کرد و گفت چرا
جست از جا چو شیر غرّانَا ^۱	[گربه چون دید شاه موشان را
کند زنجیرها به دنداها	همچو شیری نشسته بر زانو

موش و گریه منسوب به عبید زاکانی و روایت‌های گوناگون آن فرام حقيقة

در برابر چو شیر غرّان که زنیدش به تیغ برآنا همچو رستم به روز میدانا وهـم سـهـمـش رسـیدـ برـ جـانـا برـگـرفـتـ وـ کـشـیدـ چـسـبـانـا کـهـ بـرـآـيـدـ اـزوـ روـانـ جـانـا کـهـ شـدـ آـنـهـاـ بـهـ خـاـکـ يـكـسانـا يـادـگـارـ عـيـدـ زـاكـانـا	جـسـتـ [وـ] بـگـرفـتـ پـنجـ تـنـ موـشـانـ الـهـ اللهـ فـتـادـ درـ موـشـانـ گـرـزـ بـالـايـ سـرـ بـرـ آـورـديـ شاـهـ موـشـانـ چـوـ دـيدـ رـفـتـ اـزـ هوـشـ گـرـبـهـ بـرـجـسـتـ وـ کـلـهـ گـرـزـشـ بـرـ سـرـشـ کـوفـتـ گـرـزـ رـاـ چـسـبـانـ موـشـكـانـ رـاـ گـرـفـتـ وـ زـدـ بـهـ زـمـينـ هـسـتـ اـيـنـ قـصـهـ غـرـيـبـ وـ عـجـيبـ
---	--

(Ubaid Zakanī, ۲۰۱۱: ۳۲-۳۳)

در بررسی دستنویس‌های متأخر و چاپ‌های سنگی و سربی ما با سه دستنویس و سه چاپ مواجه شدیم که به زعم ما همه با دستنویس تونس در یک شاخه قرار می‌گیرند و پایانی یکسان با آن دارند. تفاوت این نسخه‌ها با دستنویس تونس آن چنان ناچیز است که می‌توان همه آن‌ها را از یک شاخه دانست و حتی گامی فراتر نهاد و این دستنویس‌ها و چاپ‌ها را منشعب از یک مادرنسخه دانست.

دستنویس کتابخانه محمود فرخ ۱۲۶۸ق (عبید زاکانی، ۱۲۶۸ق: ۱-۱۱) که اکنون در کتابخانه دانشکده ادبیات مشهد به شماره ۳۲۱ نگهداری می‌شود (فضل، ۱۳۵۴: ۱۸۵) کهن ترین دستنویس این روایت در عصر قاجار است. این دستنویس ۱۶۵ بیت دارد و نزدیک به پنجاه تفاوت با دستنویس تونس دارد. دستنویس دوم کتابت ذی الحجه ۱۲۸۵ق است و به شماره ۱۸۶۹۴ در کتابخانه ملی نگهداری می‌شود. این دستنویس نیز ۱۶۵ بیت دارد و با نزدیک به ۳۵ تفاوت کمترین تفاوت را با دستنویس تونس دارد. البته این تفاوت‌ها اندک هستند. هرچند این دستنویس با چاپ ۱۳۰۱ق که پس از این معرفی خواهد شد، تفاوت بسیار دارد، اما با آن قابل مقایسه است و مرحله‌ای دیگر از تغییر موش و گریه را در این شاخه نشان می‌دهد. دستنویس سوم از جنگی از سده سیزدهم است که با شماره ۵۱۴۴ در کتابخانه ملی نگهداری می‌شود. موش و گریه این جنگ ناقص است. این دستنویس در مقایسه با دستنویس تونس ۸۵ بیت را ندارد، معادل نیمی از داستان، اما در ۸۰ بیت باقی‌مانده (عبید زاکانی، ملی، بی‌تا: گ۴۴الف -

۴۶) نزدیک به سی تفاوت با دستنویس تونس دارد که نسبت به حجم ابیات باقی مانده در این دستنویس، بیشترین تفاوت را از میان دیگر دستنویس‌های این شاخه با دستنویس تونس دارد. در اینجا هم تفاوت‌ها آن چنان کم‌اهمیت هستند که به راحتی می‌توان این دستنویس را نیز در ذیل همان شاخه طبقه‌بندی کرد.

اما نخستین چاپ در دسترس از این شاخه در کلیات مصحح محجوب آمده است.

وی به رغم آنچه در مقدمه آورده (عبدالزکانی، ۱۹۹۹: ۲۹۵-۴۰۲) نتوانسته است موش و گربه را تصحیح کند و خود یا کسانی که پس از درگذشتیش بر چاپ کلیات نظارت کردند، موش و گربه‌ای را «از روی چاپ سنگی طهران ۱۳۰۱ق» در این کلیات آورده است (همان: ۱۳۰۱-۲۴۰). ما به این چاپ دست نیافتیم، و نشانی آن را هم در فهرست‌ها ندیدیم، اما اگر تاریخ ۱۳۰۱ درست باشد، باید آن را قدیم‌ترین چاپ موش و گربه شناخته دانست. این چاپ ۱۷۵ بیت دارد و در نگاه نخست این ابیات افزوده به ذهن متبدار می‌کند که این چاپ ارتباطی با دستنویس تونس ندارد، زیرا سیزده بیت از دستنویس تونس و ده بیت از دو دستنویس دیگر این شاخه — دستنویس‌های کتابخانه دانشکده ادبیات مشهد و کتابخانه ملی — بیشتر دارد، اما در مقایسه دقیق‌تر به نتیجه‌ای دیگر می‌رسیم. این ده بیت در یک بخش داستان و پس از بیت ذیل آمده‌اند:

هفت موش گزیده برجستند هر یکی کادخدا و دهقانا

این دستنویس، افرون بر ابیات اضافه، بیش از هشتاد ضبط متفاوت با دستنویس تونس دارد. با این همه، می‌بایست این چاپ را فراهم‌آمده از دستنویسی از شاخه تونس دانست. چاپ دوم چاپی سنگی و بی‌تاریخ است که ۱۴۷ بیت دارد. این چاپ را نیز به رغم همه کاستی‌ها و آشفتگی‌ها می‌بایست برآمده از شاخه تونس دانست. به احتمال این چاپ پس از چاپ ۱۳۰۱ق و پیش از چاپ بعدی منتشر شده است. چاپ سوم چاپ سربی، ۱۳۴۷ق مصر است. این موش و گربه در کنار آثار منسوب به شیخ بهایی منتشر شده است.^۲ از چاپ ۱۳۰۱ق تا چاپ حاضر نزدیک به نیم قرن گذشته است و این گذر زمان نزدیک به صد تفاوت میان این دو چاپ به وجود آورده است، با وجود این تنها چاپی که ده بیت افروزه چاپ ۱۳۰۱ق را دارد همین چاپ است.

۳-۱-۲. روایت دوم: دستنویس کتابخانه ملک ۱۲۳۳ق

این دستنویس در صفحاتی از جنگی است که به شماره ۵۰۹۱ کتابت جمادی الثانی ۱۲۳۳ق در کتابخانه ملک نگهداری می‌شود (افشار و دانش پژوه، ۱۳۶۹/۸: ۲۰۰-۲۰۳). این دستنویس بنا بر تاریخ کتابت دقیقاً هفتاد سال با دستنویس تونس فاصله دارد و کهن‌ترین دستنویس تاریخ دار عصر قاجار است. پایان داستان در این دستنویس بدین شکل است:

تا به نزدیک دار میدانا	موشکان گربه را همی برند
جمله کردند تیربارانها	موشکان گربه را به دار زند
به سر گربه زد خروشانا	موشکی تیغ از نیام کشید
آمد و گفت راحت جانا	ناگهان موشکی به خدمت شاه
شد تصدق فدای موشانا	گربه بدفعال بدحصلت
عشرت و خرمی به دل جانا	تاهمه شد مبارک و شادی
خوب گفتی عیبد زakanی	قصه موش و گربه را تو به نظم

(عیبد زakanی، ۱۲۳۳ق: ۸۲۰)

۳-۱-۳. روایت سوم: دستنویس کتابخانه ملک، ۱۲۴۰ق

این موش و گربه دستنویسی است مستقل و کامل — و در اصطلاح تک‌منتهی — در هشت برگ و جلدی پارچه‌ای که به شماره ۴۸۳۵ در کتابخانه ملک نگهداری می‌شود (افشار و دانش پژوه، ۱۳۶۳/۴: ۸۰۰). سال کتابت این دستنویس ۱۲۴۰ق است، پس با دستنویس تونس ۸۷ سال فاصله دارد. این دستنویس ۸۴ بیت دارد.^۳ پایان داستان در این دستنویس چنین است:

هست او پر ز مکر شاهانا	شاه گفتا به دارش آویزید
تابه پای منار میدانا	موشکان گربه را بیاوردنند
آمد و گفت راحت جانا	ناگهان یک سوار از در غیب
نکند بعد ازین گناهانا	این زمان گربه را ببخش به من
بانگ زد سر از تنش کنید جدا	شاه نشانید التمامش را
که بیارید تیغ برانها	بانگ زد بر سپاه لشکر خویش

تیغ بگرفت شد خرامان
شکمش را بدر به آسانا
ذکر گربه کنیم، موشانا
نوکران تیغ شاه آوردن
گفت جlad با شهامت من
شکم گربه را درید جlad
(عیید زakanی، ۱۲۴۰ق: ۱۳-۱۴)

۴-۱-۳. روایت چهارم: دستنویس کتابخانه مرکزی ۱۲۵۱ق

این دستنویس در ۱۲۵۱ق کتابت شده و دارای یک صد بیت و از مجموعه‌ای است که به شماره ۴۷۲۴ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران نگهداری می‌شود (دانشپژوه، ۱۳۴۰ب: ۱۴ / ۳۶۶۹). ابیات پایانی داستان در این دستنویس چنین است:

تابه پای منار میدانا
موشکان گربه را بیاوردن
بر سر خاک و خون غلطانا
گربه در دار بود بی جانا
کرد آهنگ تیرباران
تیرها می‌زند پی درپی
شاه موشان طلب نمود کمان
همچه زد او به گردن گربه
آرودان سیکده گم مسلمانا
که سرش رفت سوی میدانا
هر که بد کرده است و نادانا
همچنین است کار دوران
یادگار عیید زakanی
وانگهی گربه را به دار زند
شاه موشان به در کشید قلیچ
همچه زد او به گردن گربه
کشت او گربه را چه در میدان
به مكافات خود رسد آخر
هست این قصه عجیب و غریب
(عیید زakanی، ۱۲۵۱ق: ۸)

نتیجه اخلاقی پایان داستان فقط در همین روایت دیده می‌شود.

۴-۱-۴. روایت پنجم: دستنویس کتابخانه مجلس محرم ۱۲۵۶ق

دستنویس کتابخانه مجلس که در محرم ۱۲۵۵ق کتابت شده است، در مجموعه‌ای به شماره ۲۱۵۸۱ نگهداری می‌شود و ۴۷ بیت دارد و کوتاه‌ترین دستنویس کامل موش و گربه است. پایان داستان در این دستنویس چنین است:

گربه را نزد شاه خود بردن
شاه گفت ای پلید نادانا

موش و گربه منسوب به عبید زakanی و روایت‌های گوناگون آن فرام حقيقی

تو نترسی ز شاه موشانا
دو مبارز میان میدانا
زد به گربه چه شیر غرانا
یادگار عبید زakanی
(عبید زakanی، ۱۲۵۶ق: ۲۲-۲۳)

تو چرا لشکر مرا خوردي
گفت تا گربه را به دار زند
شاه موشان به در کشید قلیج
هست این قصه عجیب [و] غریب

۳-۱-۶. روایت ششم: دستنویس کتابخانه ملی ۱۲۶۹ق

این موس و گربه بخشی از جنگ شماره ۳۰۵۵۹ کتابخانه ملی است و تاریخ کتابت ندارد. موس و گربه این دستنویس ۱۰۳ بیت دارد و پایان داستان به روایت آن چنین است:

گربه گفتا که شاه شاهانا
توبه فرمایم را به دنیانا
تاشود مؤمن و مسلمانا
تا بینند گربه را به ریسمانا
رو به میدان نهاد و جولانا
گوش ناکرده قول سبحانا
شکرگویان جمله موشانا
کشت آن را چه سگ به میدانا
یادگار عبید زakanی
(عبید زakanی، ۱۲۶۹ق: گ ۷۵ الف - ۷۶ ب)

حرف شه چون شنید هیچ نگفت
عفو کن بر من این خطایانا
شاه گفتا به دارش آویزید
گربه را پایی دار آوردند
ناگهان یک سوار از طرفی
دل پر داشت ز دست آن گربه
موسکان گربه را به دار زند
شاه موشان به در کشید قلیج
هست این قصه عجیب غریب

۳-۱-۷. روایت هفتم: دستنویس کتابخانه مجلس ۱۲۷۷ق

این دستنویس در ۱۲۷۷ق کتابت شده است و در جنگی با شماره ۱۶۵۳۶ در کتابخانه مجلس نگهداری می شود و ۶۵ بیت دارد. موس و گربه این دستنویس تا بیت ۵۵ شباهت بسیار با این داستان در روایت ششم دارد، اما از این بیت تفاوت‌ها بیشتر و پایان داستان متفاوت می شود:

داشت در دست کمند ریسمانا
برد تا پیش شاه موشانا

پهلوانی در آمد از [موسکان]
بگرفت شاه گربه را به کمند

عفو کن بر من این گناهان
شاه گفت ای لعین ملعونا
گفت برخیز راحت جانا
یادگار عیید زakanan
گربه گفتاکه من غلام توأم
گربه را چون به دار آویختند
یک سوار درآمد از در غیب
ماند این قصه غریب عجیب
(عیید زakanی، ۱۲۷۷ق: گ ۳۶ الف)

۸-۱-۳. روایت هشتم: دستنویس کتابخانه مرکزی، سده سیزدهم
این دستنویس تاریخ کتابت ندارد و بخشی از مجموعه‌ای است که به شماره ۹۰۶۸ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران نگهداری می‌شود (دانش پژوه، ۱۳۶۴/۱۷: ۲۸۵-۲۸۶).
موش و گربه در این مجموعه ۷۲ بیت دارد:

پیش بردنده همچه دهقانان
سن نه چون الدرسن آساناتو
می‌ترسی ز شاه موشانان
عوض تیر مسوی پیکانان
کشت او را چه سگ به میدانان
با نفیر و دهل دهقانان
یادگار عیید زakanan
دست بستند گربه را قایم
شاه گفتاکه ای قراکیدی
چرامردم مرا خوردی
موس ها گربه را به دار زندند
شاه موشان چه برکشید قلیچ
طبل شادی زند و می خورند
در جهان گشت این قصیده رواج
(عیید زakanی، دستنویس سده سیزدهم کتابخانه مرکزی، گ ۳۰ الف-۳۱ ب)

۸-۱-۴. روایت نهم: موش و گربه‌های چاپی
تفییسی در مقدمه عشاق‌نامه چاپ‌های موش و گربه را «در منتهای رواج» دانسته است و احتمال داده «شاید نتوان چاپ‌های متعدد آن را شماره کرد» (تفییسی، ۱۳۱۴: ۱۲).
در فهرستی که بر اساس فهرست مشار (فهرست کتاب‌های چاپی...، ۱۳۵۲/۲) ستون (۳۱۸۷)، تنظیم شده نزدیک به پانزده چاپ موش و گربه معرفی شده است نخستین چاپ این فهرست، چاپ آلمان است: «ناشر: عبدالشکور، برلن، ۱۳۰۶، ۲۴ ص»، چاپ بعدی در مصر است: «قاهره، ۱۳۵۶ق، در آخر نان و حلوا و شبیر و شکر،

سربی، ۲۷۲ ص» و پس از این سه، چاپ سنگی تهران، تبریز و بمبهی معرفی شده‌اند. بدون هیچ‌گونه مشخصاتی. در کتاب‌شناسی آثار فارسی چاپ شده در شبه قاره هشت چاپ موش و گربه معرفی شده است، قدیم‌ترین چاپ‌های این فهرست بدین قرارند: بمبهی ۱۳۰۵ق، دهلی ۱۳۱۲ق، لاهور ۱۳۱۹ق، لاهور ۱۳۳۰ق و بمبهی ۱۳۳۴ق است (عارف نوشاهی، ۱۳۹۱: ۱۹۷۵/۳-۱۹۷۶).^۴

از بین متن‌های چاپی که به آن‌ها دستری یافتیم، ده چاپ را انتخاب کردیم. ملاک اصلی ما در این انتخاب قدمت چاپ بود. هرچند دو چاپ را به دلایل دیگری که در جای خود ذکر خواهد شد، برگزیدیم. این ده چاپ در دو دسته کلی قابل طبقه‌بندی هستند: دسته نخست که شامل سه چاپ و در ذیل شاخه تونس قابل طبقه‌بندی هستند، و آن‌ها را در جای خود آوردیم و دسته دوم که شامل هفت چاپ است و آن‌ها را در اینجا می‌آوریم و به منزله روایتی دیگر از موش و گربه معرفی می‌کنیم.

این شاخه را به رغم همه شباهت‌هایی که با شاخه تونس دارد، می‌باشد روایتی متفاوت از موش و گربه عیید بدانیم. قدیم‌ترین چاپ تاریخ‌دار در دستری ما ازین شاخه چاپ ۱۳۳۰ق (از روی دستتوییس وصال شیرازی) است. بر جلد این چاپ آمده: مخفی نماناد که چون کتاب موش و گربه از کتب متدالله مکاتب قدیمه بود و برای استیناس اطفال به خط و ترسیم بهترین وسیله به شمار می‌رفت، این ایام نسخه‌ای از آن به دست آمد که مرحمت پناه رضوان آرامگاه جامع کمالات صوری و معنوی وصال شیرازی یا از جهت صرف وقت یا محض تربیت خاطر آن را نسخه و ترقیم فرموده بود. الحق از جهت خط و نقاشی دری است یتیم (عیید زاکانی، ۱۳۳۰ق: مقدمه ناشر، ۱).

و در پشت جلد آمده است:

نوشتم این کتاب ناصحانه - ز روی خط استاد یگانه / وصال را دان مرد هنرمند - که روحش را به رحمت باد پیوند / هرکس / بخواهد زحمت ما را تقلید کند / باید اول مبلغ سی تومان از بابت قیمت نسخه اصل بپردازد / و هر نسخه‌ای که به مهر حسن الحسینی نباشد قلب است / و ضبط خواهد شد / ۱۳۳۰ / سنه / برای مشق و نقاشی اطفال که ابناء وطن گردند خوشحال.^۵

این چاپ ۹۵ بیت در ۱۶ صفحه دارد. و به خط «مرتضی الحسینی برگانی» در «جمادی الاولی ۱۳۳۰ق» کتابت شده است و ۱۴ نقاشی «به رقم علیرضا» دارد. هر چند پایان قصه در این نسخه شباهتی به دستنویس‌های تونس دارد، اما این نسخه شصت بیت کمتر از این دستنویس‌ها دارد. علاوه بر این در این دستنویس ابیاتی نیز آمده است که در دستنویس‌های تونس دیده نمی‌شوند. از نظر ضبط واژگان نیز تفاوت میان این دو بسیار است. برای نمونه در همان ده بیت آغازین این چاپ برخی از ابیات با تغییر بسیار آمده است:

شکمش طبل و سینه‌اش چو سپر بیت بالا در شاخه تونس بدین شکل آمده است:	شیر دم و پلنگ چنگان شکمش طبل و سینه‌اش قاقم دستنویس تونس در همین بخش ابیاتی دارد که جز در دستنویس‌های شاخه خودش در بیشتر دستنویس‌های دیگر نیز به رغم همه تفاوت‌ها آمده‌اند:
گربه دوربین و شیرشکار مساردم و عقاب پیشانی با عروسان میان جامه خواب این چنین گربه‌ای که من گفتم رهبر دیگ و چمچه و کاسه این چنین گربه‌ای که من وصفش	کهرباچشم و تیزمرگان بود پرمکر و پرز دستان کدخدا را به خانه مهمان بد به کرمان و جمله یارانا مشرف صحن و سفره نانا (عیید زاکانی، ۲۰۱۱: ۴۰-۴۱)

اما هیچ یک از این ابیات در این چاپ نیست و در عوض این چاپ دو بیت را افرون دارد که در این دستنویس‌ها نیامده‌اند:

بیر درنده شد هراسان شیر از وی شدی گریزان (عیید زاکانی، ۱۳۳۰ق: ۲-۳)	از غریوش به وقت غریدن سر هر سفره چون نهادی پای
--	---

در پایان داستان گربه بند را می‌گشاید و موشان را شکست می‌دهد:

گربه را هر دو دست بسته به هم با کلاف و طناب و ریسمانا
--

موش و گربه منسوب به عیبد زakanی و روایت‌های گوناگون آن فرام حقيقة

این سگ رو سیاه نادانا
غیرتش شد چو دیگ جوشانا
کند ریسمان‌هابه دنданا
که شدنده به خاک یکسانا
شاه از یک جهت گریزانها
مخزن و تخت و تاج و ایوانها
یادگار عیبد زakanها

(همان: ۱۵-۱۴)

شاه گفتا به دار آویزید
گربه چون دید شاه موشان را
همچو شیری نشت بر زانو
موشکان را گرفت و زد به زمین
لشکر از یک طرف فراری شد
از میان رفت فیل و فیل‌سوار
هست این قصه عجیب و غریب

این پایان بی شباهت به پایان دستنویس‌های شاخه تونس نیست، اما در همینجا هم از آن سوار و گرزی که گربه بالای سر می‌برد، خبری نیست و شاه موشان هم کشته نمی‌شود و فرار می‌کند. این چاپ دو بیت هم در آخر افزون دارد که از این به بعد در دیگر چاپ‌های این شاخه دیده می‌شوند:

که شوی در زمانه شادانا
مداعاً فهم کن پسر جانا

جان من پند گیر از این قصه
غرض از موش و گربه برخواندن

(همان: ۱۵)

هرچند از این روایت دستنویسی به ما نرسیده است، اما با فرض درستی نوشته ناشر در انتساب اصل این موش و گربه به وصال شیرازی (۱۱۹۷-۱۲۶۲ق) مشخص می‌شود که این روایت ساخته دست ناشران نبوده است. این موش و گربه تحول خود را از زمانی نامعلوم آغاز کرده و درنهایت تا میانه سده سیزدهم به تثیت رسیده است. و بعدتر به محبوب‌ترین روایت موش و گربه در عصر معاصر تبدیل می‌شود. نکته آخر اینکه در بین تمامی دستنویس‌ها و چاپ‌های در دسترس ما از موش و گربه این چاپ تنها نسخه‌ای است که نسب به فردی شناخته در تاریخ ادبیات فارسی می‌برد. چاپ دوم هرچند بدون تاریخ است، اما احتمالاً از سایر چاپ‌ها قدیم‌تر است. این چاپ سنگی است و بنا بر آنچه در پشت جلدش آمده «حسب الفرمایش جناب مستطاب آقا میرزا حسین کتابفروش به زیور طبع آراسته» شده است. این موش و گربه به رغم قرار گرفتن در یک شاخه با چاپ وصال، بیش از ۲۵ تفاوت - البته اندک - با آن چاپ دارد

و از این نظر در دورترین جای در میان چاپ‌های این شاخه قرار دارد. چاپ سوم چاپ سربی برلین ۱۳۴۱ است. این چاپ حاوی ۹۵ بیت و چهارده تصویر است که در مجموعه انتشارات کاویان منتشر شده است.^۶ این چاپ به رغم مقدمهٔ محمود غنی زاده (۱۲۵۸-۱۳۱۳ش) که در آن از دستنویس‌های موش و گربه در اروپا سخن گفته است (عبيد زاکانی، ۱۳۴۱ق: مقدمهٔ مصحح، ۴) جز پنج تفاوت کم اهمیت تفاوتی با چاپ وصال ندارد. چاپ بعدی چاپ سنگی، بمبئی ۱۳۴۲ق است. بنا بر تصاویر مشترک و شباهت‌های متن با چاپ وصال باید گفت این چاپ را از چاپ وصال ترتیب داده‌اند. چاپ پنجم چاپ سربی، برلین ۱۳۰۵ش (همراه با منشوی سنگتراش) است. این کتاب مقدمه‌ای به امضای «ت.ا.» به تاریخ «بهمن ماه جلالی ۱۳۰۵ هجری شمسی» دارد. و در متن کتاب پس از موش و گربه، منشوی کوتاه سنگتراش را به زعم اینکه از عبيد است، آورده‌اند. به رغم تفاوت اندک در برخی از عبارات و الفاظ می‌توان گفت مقدمه را عیناً از مقدمهٔ غنی زاده بر چاپ ۱۳۴۱ق رونویس کرده‌اند. دربارهٔ متن هم دقیقاً وضع چنین است. همهٔ ایات جز یک مورد^۷ ضبطی مطابق چاپ ۱۳۴۱ق دارند. حتی تصاویر این چاپ و صفحه‌بندی آن عیناً مطابق همان چاپ است. چاپ ششم و هفتم را نه به دلیل قدمت و اصالت آن‌ها بلکه به دلیل شهرتشان معرفی می‌کنیم. شادروان ذیبح بهروز (۱۲۶۹-۱۳۵۰ش) با همکاری محسن صبا در ۱۳۳۵ در ذیل «انتشارات انجمن دوستداران کتاب» چاپی از موش و گربه ارائه دادند که هم چند باری تجدید چاپ شد و هم توجه برخی از محققان را برانگیخت (د.م.ب، ص ۲۰۴؛ همایونفرخ، ۱۳۵۱: ۱/۴۰۹). این چاپ ۹۳ بیت دارد. با مقایسهٔ این چاپ و دیگر چاپ‌ها و شاخهٔ تونس مشخص می‌شود که شادروان بهروز اساس متن خود را بر متن‌های چاپی بنا نهاده‌اند، هرچند گوشۀ چشمی نیز به شاخهٔ تونس داشته‌اند. همانطور که استاد مینوی نیز نوشت‌هند نمی‌توان این چاپ را چاپی اصیل و معتبر حتی در مقایسه با دیگر چاپ‌های موش و گربه دانست (مینوی، ۱۳۳۶ب: ۴۰۷).

آخرین موش و گربه مورد بحث ما بیش از هر موش و گربه دیگری در دورهٔ معاصر خوانده شده است. می‌دانیم که شادروان عباس اقبال آشتیانی تنها آثار منظوم و جدی عبيد را در ۱۳۲۱ش منتشر کردند. این چاپ رساله‌ها و اشعار غیرجدی عبيد را

دربردندشت. پس انتشارات اقبال (تهران: ۱۳۴۰) و پرویز اتابکی (۱۳۴۳^۸) در دو کوشش جداگانه رساله‌ها و اشعار غیرجذی عبید را «از روی چاپ استانبول ۱۳۰۳ق» به آن اضافه کردند و از آن‌جا که هدف‌شان کامل کردن کلیات عبید بود - و موس و گربه در چاپ استانبول هم نیامده بود - به زعم ما متن آن را از چاپ ۱۳۰۵ در برلین برداشتند.

جز این چاپ‌ها چاپ‌های دیگری نیز هستند که در این شاخه می‌گنجند و بر استمرار این شاخه در دورهٔ معاصر گواهی می‌دهند: موس و گربه چاپ محمدحسن علمی و موس و گربه چاپ چاپخانهٔ خورشید خیابان ارج. این دو چاپ بدون تاریخ نشر هستند، اما در زمانی نزدیک به هم و به احتمال بسیار در دههٔ سوم سدهٔ حاضر منتشر شده‌اند. متن این دو کتاب همراه با مثنوی سنگتراش - البته با تفاوتی مختصر - از چاپ این کتاب در برلین ۱۳۰۵ ش برداشته شده است. شاید متن منتشرشده در ادبیات مکتب‌خانه‌ای (۱۳۹۱) آخرین موس و گربه‌ای باشد که در اثری پژوهشی منتشر شده است (ذوق‌الفاری و حیدری، ۱۳۹۱: ۱/۶۴۴-۶۴۷). این چاپ را نیز از چاپی از همین شاخه و چاپی بسیار نزدیک به چاپ انتشارات اقبال / اتابکی برداشته‌اند.

۲-۳. بخش دوم: تفاوت در داستان

پس از بررسی ۱۲ دستنویس و ۱۰ نسخهٔ چاپی به این نتیجه رسیدیم که این ۲۳ موس و گربه از نظر پایان قابل تقسیم به دو دستهٔ کلی اند: دستهٔ نخست روایت‌هایی که گربه بنده‌را می‌گسلد و موشان را مغلوب می‌کند و دستهٔ دیگر روایت‌هایی که موشان در پایان پیروز می‌شوند و گربه کشته می‌شود.

در دستهٔ نخست پنج دستنویس و نه نسخهٔ چاپی قابل طبقه‌بندی هستند. این‌ها را نیز بنا بر پایانشان می‌توان به دو گروه تقسیم کرد. گروه نخست شامل دستنویس‌هایی است که در آن‌ها شاه موشان کشته می‌شود. در این گروه فقط روایت شاخهٔ تونس قرار می‌گیرد که شامل چهار دستنویس و سه نسخهٔ چاپی، تهران ۱۳۰۱ق، سنگی بی‌تا (نسخهٔ دوم در بررسی ما) و سربی ۱۳۴۷ق، است.

گروه دوم شامل دستنویس‌هایی است که در آن شاه فرار می‌کند و تخت و تاج از میان می‌رود. در این گروه می‌بایست این هفت چاپ را قرار داد: چاپ‌های وصال شیرازی، حسین کتابفروش، برلین ۱۳۴۱ق، بمیئی ۱۳۴۳ق، برلین ۱۳۰۵ش، چاپ بهروز ۱۳۳۵ش و چاپ کلیات اقبال – اتابکی.

اما دسته دوم، هشت دستنویس را دربرمی‌گیرد. در این دسته موش‌ها گربه را به دار می‌کشنند و می‌کشنند، اما شیوه مرگ گربه در هر دستنویس متفاوت است. در چهار روایت چهارم (دستنویس ملک ۱۲۵۱ق)، پنجم (دستنویس مجلس ۱۲۵۶ق)، ششم (دستنویس ملی ۱۲۶۹ق) و هشتم (دستنویس کتابخانه مرکزی سده سیزدهم)، شاه موشان خود گربه را می‌کشد. در روایت دوم (دستنویس ملک ۱۲۳۳ق) خبر مرگ گربه را برای شاه می‌برند، و در روایت سوم (دستنویس ملک ۱۲۴۰ق / تهران ۱۲۵۸ق^۴) جlad شکم گربه را می‌درد، و در روایت هفتم (دستنویس مجلس ۱۲۷۷ق) گربه خود بر دار می‌میرد.

از آنچه گذشت می‌توان گفت که دستنویس تونس اهمیت بسیاری در شناسایی این متن دارد، اما آیا همه این روایت‌های متفاوت از این دستنویس نشئت گرفته‌اند؟

۳- بخش سوم: تحلیل روایت‌ها

قدیم‌ترین دستنویس کامل موش و گربه دستنویس تونس است. از میان دستنویس‌های این اثر در عصر قاجار سه دستنویس و سه چاپ را می‌بایست برآمدۀ از همین دستنویس دانست. آیا می‌توان نیای دستنویس‌ها و روایت‌های دیگر را نیز همین دستنویس دانست و همه تغییرات و تفاوت‌های روایت‌های دیگر را نتیجه ذوق کاتبان دانست؟

به چند شیوه می‌توان این فرض را بررسی کرد. ما برای روشن شدن حدود این حدس بر ابیات متفاوت در این دستنویس‌ها تمرکز می‌کنیم.
موش و گربه در نسخه‌های چاپی دو بیت بسیار معروف دارد که برای نخستین بار در دستنویس تونس دیده می‌شوند. این ابیات به رغم برخی تفاوت‌ها در پنج دستنویس قاجاری نیز، با تفاوتی مختصر، تکرار شده‌اند:

موش و گربه منسوب به عیید زاکانی و روایت‌های گوناگون آن فرام حقيقة

اگر داری تو عقل و دانش و هوش بیا بشنو حدیث گربه و موش

بخوانم من برایت داستانی اگر عقلت رسد حیران بمانی

در دستنویس تونس بعد از این دو بیت چنین آمده است:

ای خردمند عاقل و دانا قصه موش و گربه برخوانا

بالطبع دو دستنویس ۱۲۶۸ و کتابخانه ملی ۱۲۸۵ که آن‌ها در ذیل شاخه

تونس طبقه‌بندی کرده‌ایم نیز این ایات را دارند.^{۱۰} مصraig دوم بیت سوم تغییری نکرده

است، اما مصraig نخست آن دگرگونی بسیاری را پشت سر گذاشته است تا به صورت

ساده شده آن در دستنویس تونس درآید. سه دستنویس، هم آن دو بیت الحاقی را دارند،

و هم ضبطی متفاوت از مصraig نخست این بیت را ارائه داده‌اند:

ای خردمند طبع موزانا (روایت چهارم: دستنویس ۱۲۵۱)

ای عجوزک به طبع موزونا (روایت ششم: دستنویس ملی ۱۲۶۹)

ای عجوزک به سمع موزانا (روایت هفتم: دستنویس ۱۲۷۷)

اما این مصraig متفاوت از کجا آمده است؟

دو دستنویس کهن موش و گربه با این بیت آغاز شده‌اند:

ای مجرورک به طبع موزونا (جنگ علی بن احمد)

ای مجوسک به طبع میزاننا (کلیات عیید کتابخانه مهدوی)

از آن‌جا که این مصraig در تمامی دستنویس‌های شناخته شده شاخه تونس به همین

شكل «ای خردمند عاقل و دانا» آمده است، می‌توان گفت شاخه‌ای از دستنویس‌ها هم

این مصraig را با صورتی از ضبط کهنه‌ش داشته‌اند، هم آن دو بیت تازه را.

شاید بتوان گفت که در فاصله دستنویس‌های کهن و دستنویس تونس روایتی از

موس و گربه در حال نضج یافتن بوده است که به رغم همه تغییرها و تحریف‌ها، مثلاً

افزوده شدن همان دو بیت معروف «اگر داری تو ...»، هنوز عناصری از دستنویس‌های

کهن نظیر همین مصraig «ای مجرورک ...» را دربر داشته است. بعدتر از این روایت

حدائق دو شاخه بیرون آمده است: شاخه تونس که دیگر عناصر کهن این روایت را

حذف کرده و در همان صورت سده دوازدهم - تقریباً - ثبت شده است، و دیگر

روایتی که هرچند برخی از عناصر تازه را داشته اما بیش از دستنویس تونس عناصر

کهن را در خود حفظ کرده است. از اختلاف این روایت سه روایت چهارم، ششم و هفتم را در سده سیزدهم می‌شناسیم.

این تغییر و تحول نتیجه دخالت کاتبان و اصل عمومی تصحیف دستنویس هاست. کاتبان در درازای زمان عناصر متن را که از درک آن عاجز بودند یا آن را متناسب با ذوقشان نمی‌دیدند – اعم از واژه، بافت نحوی و... – به آنچه صحیح یا مناسب می‌دانستند، تغییر می‌دادند.

اگر تنها واژگان موش و گربه جنگ علی بن احمد را با دستنویس تونس مقایسه کنیم، این تغییر را بهتر درک می‌کنیم. برای نمونه «مجورک»، «دبر»، «جامه خواب»، «یوزی»، «تم زدن»، «ببرنگ»، «عربده جوش»، «هزیر زیان»، «ژاژ خاییدن» که در جنگ علی بن احمد آمده‌اند، همه از دستنویس تونس حذف شده‌اند.

البته این روند فقط به دلیل ساده شدن واژگان نیست. علائق و دلیستگی‌های شخصی نیز عناصری را در این دستنویس‌ها تغییر داده است. در جنگ علی بن احمد، کلیات عبید کتابخانه مهدوی و دستنویس ۱۲۳۳ق (روایت دوم) گربه پس از کشتن موش به خانه رفته، اما در تمامی دستنویس‌ها و چاپ‌های دیگر گربه به مسجد رفته است. می‌توان بخشی از ذوق عامه را در همین تغییرات دید، گویا آن‌ها توبه و استغاثه گربه را در مسجد پذیرفتند تا خانه و به همین دلیل خانه را به مسجد تغییر داده‌اند.

بخشی دیگر از این ذوق را می‌توان در افزودن نام شهرها دید. در ابیات آغازین این منظومه، در دو دستنویس کهن، نامی از هیچ شهری نیامده است و برای نخستین بار در دستنویس تونس است که نام کرمان در آغاز و بعدتر در پایان داستان ذکر شده است. از آن جا که پایان داستان از دو دستنویس کهن فوت شده است، نمی‌توان به قطعیت گفت که نام شهرها در پایان دستنویس تونس افزوده و الحاقی هستند. با این حال با توجه به تفاوت و تشتت نام شهرها در دستنویس‌های دیگر و تفاوت‌های شاخه تونس با روایت کهن موش و گربه، برساخته بودن و افزوده شدن «کرمان» به این داستان بسیار محتمل تر به نظر می‌رسد.

در ایات آغازین هیچ یک از هشت دستنویس قاجاری، درست همانند دستنویس‌های کهن، نام هیچ شهری نیامده است. در ادامه داستان هم نام شهرها بسیار متشتت و متفاوت است. در روایت دوم (دستنویس ۱۲۳۳ق) تنها نام «شهر گربانا» آمده است. روایت سوم (دستنویس ۱۲۴۰ق/۱۲۵۸ق) شهر موشان را «شهر خراب» و کرمان «شهر گربه را «شهر گربانا» نام نهاده است.

در روایت چهارم (دستنویس ۱۲۵۱ق) گربه کسانی را به خراسان می‌فرستد و سپس آن‌ها از خراسان برای مصاف به کاشان می‌آیند. در روایت پنجم (دستنویس ۱۲۵۶ق) نیز گربه کسانی را به خراسان می‌فرستد، اما از شهر موشان و محل جنگ خبری نیست. در روایت هفتم (دستنویس ۱۲۷۷ق) شاه موشان در کاشان است. در روایت ششم (دستنویس کتابخانه ملی ۱۲۶۹ق)، گربه و محل جنگ در کاشان است و شاه موشان در کرمان، گربه هم برای کمک خواستن به خراسان نامه می‌نویسد. در روایت هشتم (دستنویس سده سیزدهم) موشان «کدخدايان شهر کرمان» هستند و «موس های عراق و اصفهان» به کرمان می‌روند. گربه قاصدی به خراسان می‌فرستد، و گربه‌ها را به اصفهان می‌خواند!

به هر روی، با متسب کردن گربه - در روایت تونس - به کرمان راه برای تفسیر یا به تعبیری تأویل این قصه به جدال امیر مبارز الدین و شاه شیخ، سیاسی دانستن آن و ... باز شد (وارسته، ۱۳۵۱: ۱۸۱-۱۸۲؛ همایونفرخ، ۱۳۵۱: ۴۱۲-۴۳۴).

در دایره همین دستنویس‌های محدود در دسترس باید گفت، روایت تونس از موس و گربه به دلایلی همانند زیان و بیان به‌نسبت سالم و ساده، روایت قوام‌یافته و ...، محبوب‌تر از سایر روایت‌ها بوده و بیشتر استنساخ شده است. با این همه در دوره قاجار - بنا بر چاپ‌های در دسترس ما - جای خود را به روایت تازه‌تری از موس و گربه می‌دهد.

افزون بر این نمی‌توان منشائی واحد را برای همه این روایت‌ها، از دستنویس تونس تا آخرین چاپ‌های مورد بررسی، معرفی کرد. پس ناگزیر باید گفت پیش از کتابت دستنویس تونس روایت‌های متفاوتی از موس و گربه موجود بوده است که برخی از اختلاف‌آن‌ها به سده سیزدهم نیز رسیده‌اند. شاید بتوان در گام بعدی با مقایسه دو موس

و گریه جنگ علی بن احمد و کلیات عبید کتابخانه مهدوی با دستنویس تونس بخشی از تحول و دگردیسی این دستنویس‌ها را در آن زمان تبیین کرد.

۴. نتیجه

از موش و گریه منسوب به عبید زاکانی روایت‌های گوناگونی به جای مانده است که هیچ یک را نمی‌توان اثربار از سده هشتم دانست. تفاوت این روایت‌ها نتیجهٔ دخالت کاتبان است. از میان روایت‌های موش و گریه نه روایت را شناساندیم. قدیم‌ترین آن‌ها روایتی است که از دستنویس تونس سرچشممه گرفته است و بنا بر دستنویس‌ها و چاپ‌های نشئت‌گرفته از آن در سده سیزدهم، می‌توان گفت محبوب‌ترین روایت در سده سیزدهم و اوایل سده چهاردهم بوده است.

پس از آن در نسخه‌های چاپی موش و گریه روایتی دیده می‌شود که به رغم شباهت‌های کلی با روایت تونس، می‌باشد آن را روایتی مستقل درنظر گرفت. این روایت در سده حاضر به دفعات منتشر شده و امروزه همگان آن را به منزله موش و گریه عبید زاکانی می‌شناسند. در بین روایت تونس و روایت نسخه‌های چاپی هفت روایت دیگر نیز هستند که به دلایل همانند ابیات سنت، قصهٔ قوام نیافته و... مهجور مانده و کم‌تر خوانده شده‌اند.

پی‌نوشت‌ها

۱. این بیت در دستنویس تونس نیامده است و ما آن را از دستنویس فرخ، ملی ناقص و چاپ محجوب آوردیم.
۲. این چاپ را پیش‌تر معرفی کرده بودند (فهرست کتاب‌های چاپی...، ۱۳۵۲: ۲/ ستون ۳۱۸۷). با این تفاوت که در فهرست کتاب‌های چاپی به اشتباه سال نشر را ۱۳۵۶ ق نوشته‌اند (همان: ۲/ ستون ۳۱۸۷).
۳. در کتابخانه دانشگاه دستنویسی دیگر از موش و گریه — در مجموعه‌ای به شماره ۳۹۷۰ به کتابت علی بن عبدالعظیم نیشابوری محرم ۱۲۵۸ ق — نگهداری می‌شود (دانش‌پژوه، ۱۳۴۰/الف: ۱۲/ ۲۹۶۷-۲۹۶۸) که قابل طبقه‌بندی با دستنویس ۱۲۴۰ ق کتابخانه ملک است. متأسفانه دستنویس دانشگاه در مقایسه با دستنویس ملک، ۲۴ بیت پایانی داستان را ندارد (عبید زاکانی، ۱۲۵۸: ۲۶۱-۲۶۲).

۴. درباره چاپ اقتباس‌های موس و گربه رک: مارزلف، ۱۳۸۷: ۱۰۶؛ Marzolph, 2001: 255.
۵. برای نشان دادن هر سطر از «/» بهره بردیم.
۶. مینوی زیبایی این چاپ را ستوده است (مینوی، ۱۳۳۶ ب: ۴۰۱).
۷. در چاپ ۱۳۴۱ آمده است: «کند ریسمان‌ها به دندانا» (عیید زاکانی، ۱۳۴۱ ق: ۱۷) که در چاپ ۱۳۴۳ ق بدین شکل تغییر یافته است: «کند آن ریسمان به دندانا» (عیید زاکانی، ۱۳۴۳ ق: ۱۷). البته تفاوت دیگری نیز بهدلیل غلطی مطبعی در چاپ ۱۳۴۱ ق، بیت ۷۳ رخ داده است، که آن را در نظر نگرفتیم.
۸. اتابکی پیش‌تر در ۱۳۳۶ ویرایشی از این کتاب به دست داده بود، ما این چاپ را ندیده‌ایم، اما نشانه آن در منابع دیگر آمده است (معین، ۱۳۶۹: ۱/۳۱۶-۱۳۳۹؛ آذر بیگدلی، ۱۳۴۰: ۱۱۹۷/۳-۱۲۴۰) حاشیه مصحح). مقدمه چاپی که در دست ماست تاریخ «اول آبان‌ماه هزار و سیصد و چهل و دو شمسی» را دارد (عیید زاکانی، ۱۳۴۳ الف: مقدمه مصحح، بیست و یک). بنا بر آنچه نوشته‌اند، این چاپ، چاپ دوم ویرایش اتابکی است (صاحب اختیاری و باقرزاده، ۱۳۷۵: حاشیه ص ۱۵). ما بنا بر آنچه در دست داشتیم سخن گفتیم. چه‌بسا در همان چاپ ۱۳۳۶ هم موس و گربه را افزوده بودند.
۹. ابیات پایانی از دستنویس ۱۲۵۸ ق فوت شده است. داوری ما درباره این دستنویس بر اساس دستنویس همشاخه آن، دستنویس ۱۲۴۰ ق است.
۱۰. نیازی به یادآوری نیست که دستنویس سوم تنها نیمه دوم موس و گربه را دربردارد.
۱۱. این بیت از دستنویس ۱۲۵۸ ق فوت شده است. در دستنویس ۱۲۴۰ ق در قافیه «من بانا» آمده است که بر بالای آن با همان خط «کرمانا» نوشته شده است.

منابع

- آذر بیگدلی (۱۳۳۹-۱۳۴۰). آتشکاهه آذر. ج ۳. با تصحیح و تحشیه و تعلیق ح. سادات ناصری. تهران: امیرکبیر.
- آقابرگ طهرانی (۱۴۰۳). الذریعه الی تصانیف الشیعه. ج ۲۲. بیروت: دارالاضواء.
- افشار، ا.، و دانش پژوه، م.ت. (۱۳۶۳). فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه ملک. ج پنجم، با همکاری م.ب. حجتی، و ا. منزوی. تهران: نشر هنر.
- افشار، ا.، و دانش پژوه، م.ت. (۱۳۶۹). فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه ملک. ج هشتم، با همکاری م.ب. حجتی، و ا. منزوی. تهران: چاپخانه بهمن.
- اقبال آشتیانی، ع. (۱۳۸۸). تاریخ مغول از حمله چنگیز تا تشکیل دولت تیموری. تهران: امیرکبیر.
- باستانی پاریزی، ا. (۱۳۷۷). آفتابه زرین فرشتگان. قم: خرم.

دانش پژوه، م.ت. (۱۳۴۰). فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران. ج ۱۲. تهران: دانشگاه تهران.

دانش پژوه، م.ت. (۱۳۴۰). فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران. ج ۱۴. تهران: دانشگاه تهران.

دانش پژوه، م.ت. (۱۳۶۴). فهرست کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران. ج ۱۷. تهران: دانشگاه تهران.

ذوق‌القاری، ح. (۱۳۹۱). موش و گربه: سوابق و نمونه‌های داستان‌های موش و گربه در ادب فارسی. مطالعات ادبیات کودک، ۱، ۴۷-۷۰.

ذوق‌القاری، ح.، و حیدری، م. (۱۳۹۱). ادبیات مکتب‌خانه‌ای. ج ۱. تهران: رشد آوران.

د.م.ب. (۱۳۳۶). موش و گربه عبید زاکانی با تصاویر محمود جوادی پور. سخن، ۲، ۲۰۴. صاحب اختیاری، ب.، و باقرزاده، ح. (۱۳۷۵). عبید زاکانی، لطیفه پرداز و طنزآور بزرگ ایران. تهران: اشکان - هیرمند.

عارف نوشاهی، ر. ش. (۱۳۹۱). کتاب‌شناسی آثار فارسی چاپ شده در شبه قاره. ج ۳. تهران: میراث مکتوب.

عبید زاکانی (۱۳۱۴). عشق‌نامه. با مقدمه م. رمضانی، و س. نفیسی. تهران: مؤسسه [کلاله] خاور.

عبید زاکانی (۱۹۹۹). کلیات عبید زاکانی. به کوشش م.ج. محجوب، زیر نظر ا. یارساطر. نیویورک: Bibliotheca Persica Pres.

عبید زاکانی (۱۳۲۱). کلیات عبید زاکانی. به تصحیح و اهتمام ع. اقبال آشتیانی. تهران: نشریات مجله ارمغان.

عبید زاکانی (۱۳۴۰). کلیات عبید زاکانی. با تصحیح و مقدمه ع. اقبال آشتیانی. تهران: اقبال.

عبید زاکانی (۱۳۴۳). کلیات عبید زاکانی. مقابله با نسخه مصحح عباس اقبال و چند نسخه دیگر پرویز اتابکی. تهران: زوار.

عبید زاکانی (کتابت ۸۴۴ق). موش و گربه. در جنگ علی بن احمد شماره ۳۵۲۸ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.

عبید زاکانی (کتابت پیش از ۹۵۰ق). موش و گربه. در دستنویس شماره ۷۶ کتابخانه مهدوی، میکروفیلم شماره ۱۵۴۷ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.

عبید زاکانی (کتابت ۱۲۳۳ق). موش و گربه. دستنویس شماره ۵۰۹۱ کتابخانه ملک.

- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۴۰ق). Mosh o Gorbah. Dastnōyis Shmāra ۴۸۳۵. Ktābhāne Mlk.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۵۱ق). Mosh o Gorbah. Dastnōyis Shmāra ۴۷۲۴. Ktābhāne Mrczī Danshgāh Tēhrān.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۵۶ق). Mosh o Gorbah. Kitāb Ṣahrūm ۱۲۵۶ق. Dastnōyis Shmāra ۲۱۵۸۱. Ktābhāne Majlis Shorāi Mllī.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۶۸ق). Mosh o Gorbah. Kitāb Rīyūl al-awāl ۱۲۶۸ق. Ktābhāne Danshkdeh Adibiyāt Meshd, Shmāra ۳۲۱ (Mjgmu'ah Frx, Shmāra ۱۸۵).
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۷۷ق). Mosh o Gorbah. Dastnōyis Shmāra ۱۶۵۳۶. Kitāb Mlār Ḥim Ktābhāne Majlis Shorāi Mllī.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۸۵ق). Mosh o Gorbah. Dastnōyis Shmāra ۵-۱۸۶۹۴. Kitābhāne Mllī, Kitāb Ḫ. J. Ardibīlī.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۲۶۹ق). Mosh o Gorbah. Dastnōyis Sdā Sīzdehm b Shmāra ۳۰۵۵۹. Ktābhāne Mllī.
- Ubaid Zakanī (Bīta). Mosh o Gorbah. Ktābhāne Mrczī Danshgāh Tēhrān, Shmāra ۹۰۶۸.
- Ubaid Zakanī (Bīta). Mosh o Gorbah. Dastnōyis Shmāra ۵۱۴۴. Ktābhāne Mllī.
- Ubaid Zakanī (Bīta). Mosh o Gorbah (Chāp Snnī). B H. X. Tēhrāni o Nqāshī M. Tāj Bxsh Ayrāni. B Sfārsh M. H. Ktābfrosh.
- Ubaid Zakanī (Bīta). Mosh o Gorbah (Chāp Snnī). Bī Jā.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۳۴۱ق). Mosh o Gorbah. Bā Mqdma M. Gnīzād. Brln: Kāwīyānī.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۳۰۵ش). Mosh o Gorbah. Bā Mqdma T. A. [Tqī Arānī?]. Brln: Mṭbā' Shrk Afāb.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۳۳۰ق). Mosh o Gorbah. Chāp H. Al-Hsīnī. Bī Jā.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۳۴۳ق). Mosh o Gorbah (Chāp Snnī). B Sfārsh Mdir Ktābhāne Nṣrāt Meshd. Bmbī: Mṭbā' Nādrī.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۳۴۷ق). Mosh o Gorbah. Dr Shīkh Bhyāi (Kitāb ۱۳۴۷ق). ۲۱۶-۲۲۴.
- Ubaid Zakanī (Bīta). Mosh o Gorbah. Chāp M. H. U'lmi. Tēhrān.
- Ubaid Zakanī (Bīta). Mosh o Gorbah. Chāp Xnōrshyd. Tēhrān: Khīyān Arḡ.
- Ubaid Zakanī (Kitāb ۱۳۳۵ق). Mosh o Gorbah. Bā Mqdma M. Cbā [Tṣḥīḥ Mtn az Dh. Bhrwz]. Tēhrān: Anjmn Dostdarān Ktāb.

- عیید زاکانی (۲۰۱۱). *موس و گربه (تصویر نسخه خطی کتابخانه ملی تونس)*. اقدام و مقدمه از ع. محدث. ترجمه به انگلیسی و سوئدی بو اوتاں. اوپسالا: انتشارات دانشگاه اوپسالا.
- عیید زاکانی (۱۳۰۳ق). *منتخب لطایف مولانا نظام الدین عیید زاکانی*. با مقدمه فرته. استانبول: مطبوعه ابوالضیاء توفیقی‌بگ.
- فاضل، ع. (۱۳۵۴). *فهرست نسخه‌های خطب کتابخانه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی*. مشهد: انتشارات دانشگاه.
- فهرست کتاب‌های چاپی فارسی از آغاز تا آخر سال ۱۳۴۵ (۱۳۵۲). تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- مارزلف، ا. (۱۳۸۷). *ادبیات عامیانه فارسی در دوره قاجار*. ترجمه ع. امام. فرهنگ مردم، ۲۷، ۹۳-۱۱۷.
- متنقی، ح. (۱۳۸۸). *موس و گربه به روایت دستنویس‌های کهن*. کتاب طنز ۵. به اهتمام س. ع. ج. موسوی. تهران: سوره مهر.
- معین، م. (۱۳۶۹). *حافظ شیرین سخن*. ج ۱. تهران: صدای معاصر.
- مینوی، م. (۱۳۳۶الف). *ذیل بر مقاله راجع به منظمه موش و گربه*. یغما، ۱۱۵، ۴۸۵-۴۸۸.
- مینوی، م. (۱۳۳۶ب). *قصه موش و گربه منظوم*. یغما، ۱۱۳، ۴۰۱-۴۱۶.
- مینوی، م. (۱۳۳۴). *موس و گربه مجلسی*. یغما، ۲، ۴۹-۵۵.
- نقیسی، س. (۱۳۱۴). *مقدمه بر عشاق‌نامه*. تهران: مؤسسه [کلاله] خاور.
- وارسته، خ. (۱۳۳۷). *عیید زاکانی، هزال یا حکیم ۳*. مردم‌شناسی، ۷-۹، ۱۷۵-۱۸۲.
- همایونفرخ، ر. (۱۳۵۱) *حافظ خراباتی*. تهران: چاپخانه افق.

References

- Afshar, I., & Danesh Pajouh, M. T. (1983). *Catalogue of the manuscripts in the Malik Library* (Vol. 5) (in Farsi). Honar.
- Afshar, I., & Danesh_Pajouh, M. T. (1990). *Catalogue of the manuscripts in the Malik Library* (Vol. 8) (in Farsi). Bahman.
- Agha Bozorg Tehrani. (1983). *Al-Dhari‘ a ilā Taş ḥanīf al-Shī‘ a* (in Arabic). Dar Al-Azva.
- Aref Noshahi, R. S. (2012). *Bibliography of Persian works published in the subcontinent* (in Farsi). Miras Maktoob.
- Bastani Parizi, M. E. (1998). *The golden ewer of angels* (in Farsi). Khorram.
- Bigdeli, A. (1961). *Atashkadeh-ye Azar* (in Farsi) (edited by Hasan Saadat Naseri). Amirkabir.
- D. M. B. (1957). Obaid Zakani's Mouse and Cat (Illustrated by Mahmoud Javadipour) (in Farsi). Sokhan, 2, 204.

- Danesh Pajouh, M. T. (1961). *Catalogue of the manuscripts in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran* (Vol. 12) (in Farsi). University of Tehran.
- Danesh Pajouh, M. T. (1962). *Catalogue of the manuscripts in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran* (Vol. 14) (in Farsi). University of Tehran.
- Danesh Pajouh, M. T. (1985). *Catalogue of the manuscripts in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran* (Vol. 17) (in Farsi). University of Tehran.
- Eqbali Ashtiani, A. (2009). *The history of Mongol* (in Farsi). Tehran: Amirkabir.
- Fazel, A. (1975). *Catalogue of the manuscripts*. In the Library of Faculty of Letters and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad (in Farsi). University Press.
- Homayounfarokh, R. (1972). *Hafiz Kharabati* (in Farsi). Ofogh Printing Press.
- List of Persian printed books from the beginning to the end of 1966*. (1973). Bongahe Tarjome va Nashre Ketab.
- Marzolph, U. (2001). *Narrative illustration in Persian lithographed books*. Leiden. Boston. Koln.
- Marzolph, U. (2008). Persian popular literature in the Qajar period (translated into Farsi by Abas Emam). *People's Culture*, 27-28, 93-117.
- Minovi, M. (1955). Majlesi's narration of Mouse and Cat (in Farsi). *Yaghma*, 2, 49-55.
- Minovi, M. (1957). The Story of the Mouse and Cat (in Farsi). *Yaghma*, 113, 401-416.
- Minovi, M. (1958). The following is an article about the Mouse and Cat (in Farsi). *Yaghma*, 115, 485-488.
- Moin, M. (1990). *Eloquent Hafiz* (Vol. 1) (in Farsi). Sedaye Moaser.
- Mottaghi, H. (2009). Mouse and Cat as narrated in ancient manuscripts (in Farsi). In Z. Mousavi, *The Book of Satire* (pp. 74-93). Soreye Mehr.
- Nafisi, S. (1935). *An introduction on Ushaqnameh* (in Farsi). [Kalala] Khavar Institution.
- Obaid Zakani. (1926). *Mouse and cat* (in Farsi) (introduction by T. A. [Taqi Arani?]). Aftab Company Press.
- Obaid Zakani. (1935). *Ushaqnameh* (in Farsi) (introduction by M. Ramezani and Saeed Nafisi. [Kalala] Khavar Institution).
- Obaid Zakani. (1942). *Generalities of works* (in Farsi) (edited by Mohammad Jafar Mahjuob). Armaghan.
- Obaid Zakani. (1956). *Mouse and cat* (in Farsi) (introduction by M. Saba [Edited by Z. Behroz]. Anjoman Dostdaran Ketab).
- Obaid Zakani. (1961). *Generalities of works* (in Farsi) (edited by Abbas Eqbali Ashtiani). Eqbal.
- Obaid Zakani. (1964). *Generalities of works* (in Farsi) (edited by Parviz Atabaki). Eqbal.

- Obaid Zakani. (1999). *Generalities of works* (in Farsi) (edited by Mohammad Jafar Mahjuob). Bibliotheca Persica Pres.
- Obaid Zakani. (2011). *Mouse and cat* (in Farsi). (Images of the manuscript kept in National Library of Tunisia) (translated into English and Swedish by Bo Utas). Uppsala University Press.
- Obaid Zakani. (written in 844 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). In the Anthology of Ali Ibn Ahmad No. 3528, Central Library and Documentation Center of the University of Tehran.
- Obaid Zakani. (written before 950 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). In manuscript No. 76 in Mahdavi Library, microfilm No. 1547 in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran.
- Obaid Zakani. (written in 1240AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 4835 in Malik Library.
- Obaid Zakani. (written in 1251 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 4724 in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran.
- Obaid Zakani. (written in 1256 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 21581 in the National Assembly Library.
- Obaid Zakani. (written in 1268 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Library of Faculty of Letters and Humanities, Ferdowsi University of Mashhad, Manuscript No. 321 (Farrokh Collection, No. 185).
- Obaid Zakani. (written in 1269 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 30559 in the National Library of Iran.
- Obaid Zakani. (written in 1277 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 16536 in the National Assembly Library, Scribed by Mullah Rahim.
- Obaid Zakani. (written in 1285 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 18694-5 in the National Library of Iran, Scribed by A.J. Ardabil.
- Obaid Zakani. (1303 AH). *A selection of Latayef Maulana Nizamuddin Obaid Zakani* (introduction by Ferte) (in Farsi). Abu al-Ziya Tawfiqab Press.
- Obaid Zakani. (1330 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). Printed by H. Al-Husseini.
- Obaid Zakani. (1341 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). With an introduction by M. Ghanizade, Berlin: Kaviani.
- Obaid Zakani. (1343 AH). *Mouse and cat* (a lithography in Farsi). Ordered by the director of Nusrat Library in Mashhad. Nader Printing Press.
- Obaid Zakani. (1347 AH). *Mouse and cat* (in Farsi). In Sheikh Baha'i (1347 AH). pp. 216-224.
- Obaid Zakani. (n.d.). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 9068 in the Central Library and Documentation Center of the University of Tehran.
- Obaid Zakani. (n.d.). *Mouse and cat* (in Farsi). Manuscript No. 5144 in the National Library of Iran, Scribed by A.J. Ardabil.
- Obaid Zakani. (n.d.). *Mouse and cat* (a lithography in Farsi). Calligraphed by H. Kh. Tehrani and illustrated by M. Tajbakhsh Irani. Ordered by M. H. Katabforosh

موش و گربه منسوب به عیبد زاکانی و روایت‌های گوناگون آن فرام حقيقة

- Obaid Zakani. (n.d.). *Mouse and cat* (a lithography in Farsi).
- Obaid Zakani. (n.d.). *Mouse and cat* (in Farsi). M. H. Elmi.
- Obaid Zakani. (n.d.). *Mouse and cat* (in Farsi). Sun Printing Press. Arg Street.
- Sahib Ekhtiari, B., & Bagherzadeh, H. (1996). *Obaid Zakani: a great Iranian satirist* (in Farsi). Ashkan-Hirmand.
- Zolfaghari, H. (2012). Mouse and cat: history and editions of mouse and cat in Persian literature (in Farsi). *Journal of Children's Literature Studies*, 5, 47-71.
- Zolfaghari, H., & Heydari, M. (2014). *Persian literature in Kuttab* (in Farsi). Roshdavaran.

